

Editorial

En els nostres últims números, i especialment en el monogràfic sobre la crisi, hem anat tractant en diversos articles com aquesta situació brutal de precarietat econòmica i social que estem patint afecta la nostra tasca professional i com sacseja els fonaments de l'Estat del Benestar. En ocasió del número 200, ens ha semblat adient seguir aprofundint en aquest context de crisi que no amaina i ens obliga a reflexionar sobre la situació en què es troba l'Estat del Benestar, a repensar-lo i a intentar albirar nous horitzons per al treball social.

Als mitjans de comunicació, al carrer, a la feina i dins les llars es manifesta quotidianament el malestar per la situació actual d'incertesa en forma de por, ràbia i moltes vegades impotència per fer front a les nostres necessitats del dia a dia. Encara resulta més difícil, en aquestes circumstàncies, poder plantejar-nos plans de futur, un projecte de vida amb dignitat. Tots aquests sentiments i aquestes realitats connecten també cada dia amb la nostra tasca com a treballadors/es socials.

Els Serveis Socials són part fonamental en l'Estat del Benestar, i el treball social i els seus professionals han de ser un instrument que ajudi les persones i col·lectius a millorar en les situacions de dificultat. En aquests moments en què les dificultats augmenten dia a dia, en què la pobresa i la falta d'equitat tenen presència quotidiana, segur que cal reorientar el treball social dins d'aquest context, hem de repensar la nostra feina. No es tracta de canviar els nostres objectius ni els nostres principis, sinó els mètodes i la manera d'actuar. Fa temps que diem que cal sortir del despatx, que cal connectar més amb els ciutadans i ciutadanes, que hem de donar més importància al treball de grup i comunitari. Doncs cerquem el camí sense esperar.

Els professionals hem d'agafar perspectiva i repensar la pràctica, però està clar, ara més que mai, que no podem ni hem d'anar sols. La ciutadania s'organitza, els nous moviments socials denuncien i proposen alternatives. Segur que tenint en compte el nostre saber i la nostra experiència podem aportar quelcom. Igualment és imprescindible poder treballar, coordinar i col·laborar en xarxa tots els actors, siguin públics o privats, que incidim en la intervenció social.

El compromís ètic dels treballadors i treballadores socials amb la construcció del benestar social ens ha de permetre trobar nous escenaris de la nostra feina i fiançar la nostra responsabilitat per cercar noves possibilitats d'ajuda i de denúncia, així com per trobar alternatives que permetin apropar-nos a una societat millor per a tothom.